

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 106/07
13.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Михаила Рулића, Власте Јовановић, Николе Станојевића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог ЈП "ЕМ-ГАС" ДД Бачко Градиште, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог-противтужиоца "ББ", чији је пуномоћник БА, адвокат, ради дуга по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији туженог противтужиоца, изјављеној против пресуде Вишег трговинског суда Пж.бр. 4135/06 од 07.09.2006. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Вишег трговинског суда Пж.бр. 4135/06 од 07.09.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трговинског суда у Новом Саду, П.број 1776/05 од 01.03.2006. године непресуђени тужбени захтев тужиоца је усвојен и обавезан је тужени да тужиоцу на име дистрибутивне разлике за испоручени гас за период од 01.03.2000. године до 31.10.2000. године исплати износ од 513.600,39 динара, са законском затезном каматом на износе и за периоде као у изреци. Обавезан је тужени да на име очекиване дистрибутивне разлике као накнаду штете по основу измакле користи и за новембар и децембар 2000. године исплати тужиоцу износ од 155.962,37 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2003.године па до исплате, као и да му накнади трошкове судског поступка у износу од 103.500,00 динара. Противтужбени захтев за утврђење да су уговор о испоруци гаса број 399 од 07.09.1992. године као и анекс број 1 од 25.08.1998. године закључени између тужиоца-противтуженог, као дистрибутера и туженог-противтужиоца, раскинути вољом странака 10.02.2000. године са дејством од 01.01.2000. године на основу члана 68. ЗОО, одбијен је.

Пресудом Вишег трговинског суда Пж.бр. 4135/06 од 07.09.2006. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда Трговинског суда у Новом Саду.

Против правоснажне другостепене пресуде благовремену ревизију, преко пуномоћника из реда адвоката, изјавио је тужени противтужилац, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност поднете ревизије у смислу члана 389. став 2. у вези са чланом 488. претходно важећег Закона о парничном поступку, који се код оцене дозвољености ревизије примењује на основу члана 491.став 4. важећег Закона о парничном поступку, Врховни суд Србије је нашао да ревизија туженог противтужиоца није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према стању у списима тужба у овој правној ствари поднета је као предлог за извршење на основу веродостојне исправе дана 03.11.2000. године са захтевом за обавезивање туженог на исплату износа 4.051.043,02 динара, у поднеску од 16.04.2003. године тужилац је преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 7.221.335,81 динара. Противтужба за утврђење поднета је суду 25.01.2002. године. У противтужби је означена вредност предмета спора у износу од 5.000,00 динара. Када у току имовинско-правног спора за новчано потраживање тужилац преиначи тужбу повећањем тужбеног захтева, дозвољеност ревизије се цени према правилима парничног поступка важећим у време преиначења тужбе. Према одредби члана 497. став 1. Закона о парничном поступку, новелираног одредбом члана 15. Закона о изменама Закона о парничном поступку ("Службени лист СРЈ" број 3/02 од 18.01.2002. године), који је важио на дан преиначења тужбе, ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази 1.500.000,00 динара. Пре ступања на снагу наведеног Закона о изменама Закона о парничном поступку који је ступио на снагу 26.01.2002. године, односно у време подношења противтужбе ревизија у привредним споровима није била дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази 50.000,00 нових динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правоснажне другостепене пресуде у конкретном случају износ од 669.562,76 динара по тужби и 5.000,00 динара по противтужби, то следом наведених законских одредби ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена јер је вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде испод законом прописаног лимита за дозвољеност ревизије.

Са изложеног, на основу члана 392. у вези са чланом 488. претходно важећег Закона о парничном поступку и чланом 491. став 4. важећег Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Ппелселник већа-суплија.

Председник Војне Суднице,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дљ.